

עיתון

19.9.2008

י"ט אלול תשס"ח

יום שישי

יומן פנימי 24

(1823)

87 בת

אשתחן האזכיר

עין חרוד חוגגת 87 שנים להיווסדה, י"ח באלול הוא התאריך המקודש ובכל שנה זו באמת סיבה למסיבה. אני מנסה למצוא הגיגי חג ואמרות שפר לציון אירוע מכונן זה, ולא עולה בידי, אלא נוסח – במה אברך ועדיין לא בורך ולא אשמע כחוזר על קלישאות חבוטות ומוכרות ...

87 שנים והנה אנחנו כאן, עדיין כאן, חזקים ומבוססים אבל בני 87 וזה לא פשוט כמו שזה נשמע. הנה לדוגמא היום בארוחת הצהריים, נסובה השיחה על הבנים שלא חוזרים הביתה ומעדיפים לבנות ביתם בשדות זרים... כאשר לנו, בני הדור הראשון והשני היה ברור שחוזרים הביתה לעין חרוד, לבנות ולהיבנות בה, ואילו בנינו שלנו, מיטב התוצרת, לא בדיוק חושבים כך ומגשימים עצמם מחוץ לקיבוץ. וכאן גולשים לויכוח הנצחי, האם עצם רעיון הקיבוץ, הוא המכשלה הגדולה ועל כן יש לשנותו מהיסוד, נוסח – עין חרוד כן, קיבוץ לא.

או לחילופין שגינו בדרך החינוך שפסקנו להנחילו לבני הדור הצעיר הן בדיבור והן במעשה ובדוגמה אישית... או אולי ובכלל זו דרכו של עולם וצעירים נוטשים הקן ומחפשים עצמם כעצמאיים ללא חובת הקשר והתלות.. ויכוח זה מלווה אותנו כבר שנים רבות והוא חלק בלתי נפרד מההוויה החברתית שלנו.

במהלך השנה התארגנו שני צוותים של חברים וחברות, במגמה להציע לציבור תהליכי שינוי והתחדשות, לחיזוק עין חרוד.

צוות אחד בכיוון של פחות קיבוץ ויותר עצמאות ואחריות אישית, והצוות השני בכיוון של קיבוץ קיבוץ במתכונת דינמית של התאמות ושינויים ברוח הזמן. ובינתיים, מתקיימת סדנא שבועית משותפת לשני הצוותים וחברי המזכירות, ובה מנסים ללמוד ולהתייחס מוויית שונה ובגישה אחרת מכפי המקובל אצלנו. באתר הקיבוץ נפתח פורום ציבורי בשם "חושבים שינוי" ובו מוסברים כללי הגישה החדשה והחברים מוזמנים להיכנס ולקרוא וגם להביע עמדה אישית. שמשוה טוב יצא מזה כך שאפילו אם אנו חלוקים בדעותינו, נמצא עצמנו מדברים בשפה אחת על אותם הדברים...

הכוונה להגיע לסדרת דיונים ציבוריים בנושאי השינוי, במהלך חודשי נובמבר דצמבר. לפני כשבועיים, כינסנו את המועצה לדיון בנושאים הנמצאים על סדר היום ונדרשים בהחלטות. באו פחות מ-10 חברי מועצה והישיבה בוטלה. כנראה שאין מנוס אלא להרכיב מועצה חדשה ולרענן פעילותה. הנושא יטופל באמצעות מרכז לחברים/ות ובאחריות מש"א כנדרש. מפה לשם, קיבלה המזכירות החלטות כדלהלן: אושר עדכון לתקנון הדירות והנושא יובא לאישור האסיפה הכללית. חומר לחברים יחולק לקראת האסיפה.

נקבע צוות חברים נאמנים לטיפול בנושאי אורלי רז – חנה דגן, צ'אי שגיא וגילי זוהר.

אושרו בעלי זכות חתימה לנושאי קרקעות – יצחק צור ואלי דגן, כמו כן נקבע שחתימה על מסמכי קרקעות או הסכמים הקשורים בקרקעות הקיבוץ, תהיה משותפת עם מרכז המשק או המזכיר, בנוסף ליצחק או אלי.
פעילות צוותי השינוי, תוקצבה בסך 80 אש"ח לצוות לתקופת 2008 וזאת לצורך יועצים חיצוניים להכנת המודלים השונים לקראת הדיונים הציבוריים.
לגבי בריכת השחיה, אושרה מסגרת עקרונית של 1 מלש"ח לגמור הפרוייקט עד פתיחה ב- 01/05/2009. יחד עם זאת דרשה המזכירות מועדת התכנון, להציג מפרט העבודות הנדרשות מעתה ועד סיום הפרוייקט ברמת תמחור מפורטת שאינה חורגת מהמסגרת שאושרה. כל זאת להצגה במזכירות עד סוף חודש ספטמבר.
חברים הרוצים פירוט ההחלטה במלואה, נא לפנות למזכירות הטכנית.
כל חבר הרוצה לעיין במפרט החלטות המזכירות, מוזמן לפנות למזכירות הטכנית.

הז'נ'ה

אילן צור

הודעה של עובדי הרפת
כידוע נותנות הפרות (על כל פנים אלו שלנו) חלב לא ממותק. ועל-כן מעתה והלאה מתבקשים המבקרים השותים חלב (במיוחד הקבועים!) להביא אתם 2 כפיות סוכר לעצמם.
28.3.1958

"כף מה שרציתם לדעת ולא הצלתם fakes"

לכבוד י"ח באלול הקרב ובא התבקשתי באופן חירומי לכתוב משהו ליומן החג שמופק הפעם על ידי צוות מתנדבים זמני. כמובן שלא (בעצם כן...) יכולתי לסרב. חשבתי לעצמי מיהו איש השנה שהשפיע או ישפיע על חיינו במשק בצורה הבולטת ביותר. למרות מספר מועמדים אפשריים, איציק צפדיה הוא המועמד שלי, לטוב ולרע. החלטתו לרוץ לראשות המועצה מחד ותפקידו כמרכז מנהלת השיכון מאידך, שלא לדבר על מקומו בצוות "חושבים שיתופי" הופכים אותו "לדמות משפיעה ומוענינת" בביצתנו העין חרודית. ובכן, קבעתי איתו ראיון שאת עיקריו אני שמוח לחלוק איתכם כאן:

e. מה נכנס לך לראש שמתאם תפסת תחת ראש לרוץ לראשות המועצה?:

ת. המוטיבציה העיקרית היתה כתוצאה מהמצב הבעייתי של רוב היישוב הותיק (תשתיות, הזדקנות הקהילה, חלוקת המשאבים וכו'). גם המצב הבלתי נסבל של תשלומי ארנונה שמגיעים מהיישוב הותיק מחד וחלוקת התקציבים ליישובים הותיקים מאידך העלתה לי את הסעיף.

e. תן סיכנון קצר לחברי צ'ין חרוז למה כדאי לנו שתהיה ראש המועצה:

ת. למרות שאין לי יתרון לעומת מועמדים אחרים מהיישוב הותיק, פשוט יש וקואום ואין מועמדים אחרים שיכולים ומוכנים להרים את הכפפה ויטפלו באינטרסים שלנו.

e. תן הסבר מדוע יש ככלל סיכוי תיאורטי שתצליח לצבור רוב ולהיבחר, מה הטקטיקה שלך?

ת. לדעתי, יש אי נחת בכפרים הערביים ותחושה של איפה ואיפה שגורמת לתושבים לשקול המשך תמיכתם בראש המועצה הנוכחי. היישוב הותיק באופן מסורתי יתמוך במועמד "קיבוצי". קיים גם שחקן חדש (מוטי כהן) שנוגס בדני עטר במושבם.

e. אני מקווה שאתה מודע לכך שאתה צ'לף לתקוץ את פרויקט השולאת (אינה ע...) תנאי ד'ור באמצע את תיבחר, על דבר צ'ל פרויקט הבריכה, השכונה המצרבית וכו'. איך אתה הולך לצאת מזה מול הציבור ?

ת. לאחר גמר הבינוי באיזור א', נמצא כבר כל הפרוייקט בשלב שבו כשני שלישים כבר הסתיימו. השליש האחרון כבר בעבודה. כל האיזור שנקרא ג' דרום בשלבי תכנון מתקדמים. השלמת הפרוייקט לא מוזנחת. לצוות חדש שיכנס לעניינים יהיו כחצי שנה להתארגן על השלמות התכנון לאיזור ג' צפון. בכל מקרה אינני מתכוון להתנתק כליל מהנושא וללוות אותו מרחוק בהתאם לנכונות הציבור. לגבי הבריכה, אני מקווה שעד לחודש ינואר, הנושא יהיה מאחורינו. לגבי השכונה המערבית, אף פעם הנושא לא נכנס לשלב של אחרי הכרעות ציבוריות ואיננו על סדר היום המיידי.

e. מה יקרה אם לא תיבחר?, האם בכל מקרה תרצה לצבור אתפקיד בכיר במחלקה האזורית?.

ת. יותר ויותר אני מרגיש שמיציתי את עצמי במנהלת השיכון, כך שבכל מקרה יצטרפו למצוא לי מחליף במנהלת, לאחר שימלאו חמש שנים להיותי בתפקיד.

e. לאור הצוגדה שחברית רביט השקיצו כספית פרטיית רביט בדירותיהם המחודשות, מה צמתק לעמי נועל שיוך דירות?.

ת. לדעתי, אין מנוס מתהליך כזה או אחר של שיוך דירות. פתרון שעוקף את הכנסת המינהל לשטח הקיבוץ.

עלה אחרונה: בתוך חבר בצוות "חושבים שיתופי" מהם הרציונות עלה לעמי הצברת יותר אחריות לחברית לעמי התפכנסותם?

ת. לדעתי זהו מהלך הכרחי, אך לא דרך השכר. יש להעדיף מנגנון של חשיפת השכר למול ההוצאות לכל חבר (ומשפחתו), וכן בונוסים דיפרנציאליים שנגזרים ממילוי חובת העבודה והתפקיד.

כמובן שהיינו יכולים להמשיך ולספר ביציאת מצריים עד צאת החמה (או הנשמה), אבל הזמן שהקצבנו לראיון תם.

בתור שירות לציבור, ובתקווה שחשפנו את איציק האמיתי ודיעותיו, תחליטו אתם בעצמכם האם איציק הוא איש השנה שעברה או איש השנה שתבוא....

ראיין - נחמן פונדק

מתחזור הגנות בעין הרחוק

נכתב לחג ה-75 והתנער מהאבק לכבוד ה-85

ונקפוץ דור אחד לסיומת יוד תו,
נסו... זה נשמע יפה כל כך...
נרית, שירית וגם עמית,
אורית, שגית, גלית, דלית,
עומרית, רונית, עירית, נורית,
חגית כרמית וגם גיתית...
נשברו השיניים וחלף עוד דור
ובלי להעיף מבט לאחור
אי אפשר להבדיל בין בנות ובנים
וזה הופך לפעמים ללא נעים,
בכל רשימה של שמות הילדים
מציינים את המין שלא יהיו סבוכים.
(אני למשל, ללשכת גיוס זומנת,
ביום הגיוס הכללי של גבעתי...)
עדי, ניר, סתיו ורון,
אייל, חן, עזר, דורון.
שרון, בר, מר ועומר,
עופרי, חמד, נעם ותומר....
זהו בערך כל הספור,
והשתדלתי לספר אותו בקיצור,
ובטח שכחנו להזכיר שם או שניים,
ובעתידי הם יהיו משונים כפליים.

רוני צור

לצידם של חלוצים שייבשו הביצה
כתף אל כתף כשחצבו במחצבה,
נמצאו חלוצות במכנסים קצרים
שלא חששו לסחוב ולהרים.
הן היו שם תמיד, בשרב ובקור,
כי זאת עליכם לדעת לזכור,
בלי המין הנשי בסביבה הקרובה,
לא היה קם קבוץ ולא היתה גם קבוצה.

פרומה, בלומה, שיינדל, בלה
ציפורה, שיפרה, צשה, הלה
חלוצות שדבקו בעבודה הקשה
חבורה חרוצה שלא נואשה.
אליהן מצטרפת קבוצה לא קטנה
עם סיומת של "לה" בסוף המילה,
דבורה'לה ורבקה'לה
חוה'לה וחנה'לה
יונה'לה ושרה'לה
מלכה'לה ורוח'לה....
סיום זה היה נפוץ ונחוצ,
כי ה"לה" הוא סימן של חיבה בקבוץ.
לצידן עם חיוך היו שם תמיד,
רינה, עדינה, מינה ופנינה,
שושנה, דינה בינה ונינה.

מה נאחל לך עין חזרה?

ילדי פיתות א' ב' ג'

אופק - שיהיה לקיבוץ הרבה שנים טובות, הרבה צמחים.
פלא - מזל טוב, זה קיבוץ טוב... שהקיבוץ ימשיך לפרוח ושיהיה לו הרבה כסף.
איילת - אני מאחלת לקיבוץ יום הולדת שמח ושימשיכו לטפל בה ושתמשיך להיות נקייה.
זהר - שיהיה לקיבוץ הרבה מזל טוב, אני מאוד אוהבת לגור פה וכיף לי כאן, אני רוצה שתמיד יהיה פה שמח ונעים.
קן - מזל טוב, שישמרו על הסביבה, שיהיה פה תמיד כף.
אריאל - שיהיה פה כף ושיהיו משחקים כיפים, שתהייה מקפצה בברכה.
הראל - לעין חרוד שתצליח ושהיו לה שנים טובות ושתמיד נהיה עשירים.
אגם - שיהיה לעין חרוד בהצלחה שנאהב את כל מי שגר פה ושיהיה כף ביום הולדת.
עידו גרדי - אני מאחל שיהיו הרבה בתים ושהקיבוץ יהיה יותר גדול.
רון בן דור - מזל טוב לעין חרוד ושנבנה לונה-פארק בקיבוץ.
שי פז - שעין חרוד תהיה יפה ושנצא להרבה טיולים ושלא יקטפו פרחים.
אדר - שיהיה לקיבוץ שלי טוב ומאחל מזל טוב.
חן - יום הולדת שמח, שכולם ישמחו, ושאמשיך לגור פה.

ילדי פיתות ד' ה' ו'

מיקה - לעין חרוד, תמשיכי להיות יפה. מזל טוב!
שחר - מזל טוב עין חרוד.
לחן - שתמשיכי להיות קיבוץ טוב. ששום דבר רע לא יקרה. מזל טוב!
רון - שתמשיכי לפרוח ולהיות יפה, והרבה מזל טוב!
ערי - שיהיה לך בהצלחה ומזל טוב!
עמית - מזל טוב!
טל פ. - הרבה מזל טוב שייהנו בטיוול.
עומר נשיא - שיהיו הרבה אנשים בעין חרוד, הרב פעילויות, שיהיה כף בעין חרוד.
מיטב - מזל טוב לייח באלול ה- 87 ושנחיה בשלום.
אריאל - שתחיה עד 120, ויותר מזל טוב!
שירי - מזל טוב, שיהיו לך עוד הרבה שנים טובות שתמשיכי לפרוח.
אלה - מזל טוב שתתקיים עוד הרבה שנים.
סוף - לעין חרוד היפה, הרבה מזל טוב שתמשיכי לבלבל ולפרוח, שיהיו כאו עוד שנים טובות ויפות. אי אפשר לבקש מקום טוב יותר!
גיא - מזל טוב שתמשיכי להיות יפה ומגובשת ותמשיכי לפרוח.
ניצן ש. - תצליחי בכל מה שתעשי ומזל טוב.
רותם - מזל טוב
מאיה - מזל טוב, תמשיכי להיות יפה וירוקה כמו שאת.

מצל טוז
לשרית ודביר
בנישלאיכס
לאסתר ואריה
לזרטה
ולכל המשפחה המקורחת
שתדעו אולסר, שמחה
והמון אהבה
זר ברכות לכל המשפחות

מצל טוז
לעדי ופזל
דהולדת הזת
ניז
לסבתא חגית ולסבא מאירק'ה
לסבתא רבא זרהה
ולכל החמולה
מיטב ברכותינו

מצל טוז
לעדינה זהרונני
לחתונת הנכז
זיא עז"ל אפרת
(בנס של אורי ונירה)
ברכות חמות למשפחות

מצל טוז
לשמעיה רוז'נסקי
לחתונת הנכז
זיא עז"ל אניטה
(בנס של תמר ומוטי)
ברכות חמות למשפחות

**לחתגייסת החדשה
לשורות צה"ל
קשת ארצי
שרות קל ונעים
שיחרי על עצמך**

מחנה עמק חרוד

המחנות העולים

מחנה עין חרוד איחוד – פותח את שנת הפעילות

השנה מתחילה שנת הפעילות החמישית של תנועת "המחנות העולים" במחנה האזורי "עמק חרוד", אופן הפעילות בתוך קיבוצי המועצה. תנועת "המחנות העולים" פועלת כבר 82 שנה ב-50 מחנות ברחבי הארץ. התנועה הינה תנועה חלוצית המחנכת לשוויון, מעורבות חברתית, ציונות, סוציאליזם ודמוקרטיה. ברצוני לספר לכם על הפעילות של התנועה המתוכננת השנה בקיבוץ. שמי ארבל, אני קומונר בתנועת המחנות העולים ובשנה הקרובה אדריך וארכז את פעילות התנועה בעין חרוד איחוד ובקיבוץ עין חרוד מאוחד. אני חבר בקיבוץ העירוני של בוגרי התנועה בנצרת עילית. כבר יותר משלוש שנים אני מדריך מטעם התנועה, בקיבוצי המועצה האזורית גלבע.

אז מה אני עושה בקיבוץ? אני מדריך את כיתות ח'–ט', ומלווה את הדרכתם של המד"צים אשר יתחילו בקרוב להדריך את כיתות ד'–ז'. את כיתות ד'–ו' ידריכו מד"צים מקיבוץ תל יוסף, יחד עם חניכי כיתות אלו מתל יוסף. את כיתה ז' תדריך תומר סהר, אשר מדריכה את הכיתה כבר שנה שנייה ותיקח חלק בשנת הבר-מצווה. כמו כן, אשתף פעולה עם אודי ואסנת בפעילות של כיתות הזח"ט ועם מור, בפעילות כיתות הדה"ו. את הקשר בין התנועה לקיבוץ מרכז דוד בהיר, רכז החינוך.

חשוב לי להיות חלק ממה שקורה בקיבוץ ואשמח להשתתף ולעזור במה שצריך, הן בפעילות הקיבוץ והן בפעילות מערכת החינוך.

בכל שאלה, הערה, בקשה או עצה ניתן לפנות אלי.

כדאי גם לבקר באתר התנועה שכתובתו www.hamahanot-haolim.org.il

בברכת עלה נעלה
ארבל – 052-6309641
קומונר - המחנות העולים

המחנות העולים (ע.ר.) • תנועת הנוער החלוצי • המזכירות הארצית
רח' היסמין 1, רמת אפעל 52960 • טל. 03-5350157/8 • פקס 03-5350159
www.hamahanot-haolim.org.il - E-MAIL: haolim@takam.co.il

עצוות וילדי כיתות א'-ג'

"ילד בא לעולם ובוכה בכואו
מתייצב בסופו של התור
וארוך הוא התור, אין רואים את ראשו,
רק שמים וחושך ואור.
והתור מתפתל מן הים עד הים
מאות תחנות לאורכו - ובכל תחנה מקבל האדם
עוד מנה וממשיך בדרכו..."

אנחנו מסיימים היום את התחנה הנהדרת הזו שלילינו שהו בה שלוש שנים.
תחנה שהייתה בית שני לילינו. מקום נעים, חם, מחבק, אוהב, מלאח ומלמח.
מקום שהילדים רצו לבוא אליו בבוקר, ולא ויתרו לעכת אליו בחופש ותמיד חזרו הביתה
עם חיוך על הפנים.

את המקום הזה, אתם צוות נהדר - יזרתם!
בזכותכם היה לילינו מקום טוב לבוא אליו ולשהות בו.
אתם ארמתם לילדים, ואת לילי אהרביש בו - בית.
האהבה האין-סופית שלכם אותה הענקתם לילינו, היא - היא המפתח לכל מה שבא אחי"כ.
הצלחתם ברשיות ובמקצועיות להביע לכל הילדים באשר הם.
לראות את עבודתכם מהצד - היה מרע!
היכולת שלכם להעניק לכל אחד ואחת את תשומת הלב והאהבה לה הוא פקוק.
פעם הייתי בסיוור בבית ספר מיוחד במרכז הארץ.
על קיר אחד הגניינים בבית הספר היה כתוב: "במקום בו יש אהבה - יתרחשו ניסים..."
המשפט הזה נשאר חרוט בליבי, כבר שנים, ואני חושבת שאתם ועבודתכם היא הוכחה
נהדרת לכך!

אין לי מילים להודות על הטוב הזה שהצלחתם להעביר לילינו, וילנו על התמורות
המורכבות הזו שלוש שנים עם רשיות ובאהבה לצד חוקים ובלאות ברורים.
נאיה, הבת שלנו, אמרה השבוע שהיא עצובה לעזוב את "הכתות", כי היא אוהבת את
"הכתות", החברית, הבית, אבל היא לא קצת שמחה - כי היא אפואת וצריכה להמשיך
לבית של היותר גדולים....
אז זהו, צריך לעכת הלאה, אין ברירה, לתחנה הבאה שלנו.
עם המון אהבה והערכה גדולה.

נאיתנו - הורי הילדים
אוגוסט 2008

על בונוס ופגרון יציגי לאיחון

שלום לכולם,

כל מי שהלך לזרוק כביסה ראה את דוד הקיטור הישן והגדול עומד בחוץ.

מתבצעת תוכנית התייעלות בצריכת האנרגיה במכבסה ובחדר גיהוץ:

א. התקנת מחולל קיטור שאינה מנצלת את מלוא הפוטנציאל האפשרי להתייעלות ולחיסכון!

ב. תוכנית אשר אינה יכולה לממש מענק ממשד התשתיות ולהוזיל את הרכישה, לקבל החזר

הון מהיר מהחיסכון - בסיכומה תוכנית יקרה.

ג. נשארים עם ציוד ישן ולא יעיל במכבסה ובחדר גיהוץ עם עלויות אחזקה ותחזוקה גבוהות.

ביומן האחרון המזכיר מסר מידע על בונוס כן או לא, כמה, מתי? "בגין המצב הכלכלי הקשה, שער הדולר,

האטה כלכלית ושאר מוזיקין..." ומבקש שנחשוב על "פתרון יצירתי למקור מימון לגמר העבודות בבריכה..."

דבר והיפוכו, מבקשים חיסכון ומבצעים בזבז.

צוות "קיבוץ ירוק" הביא הצעה על ציוד הנמצא בשימוש בעשרות אלפי מכבסות בישראל ובעולם.

1. ציוד שמנצל את מלוא הפוטנציאל להתייעלות ולחיסכון בצריכת האנרגיה ומביא עימו חיסכון נוסף

בסכום הקרוב למאה אלף ש"ח מהשינוי שבוצע.

2. ניתן לממש מענק ממשד התשתיות ולהוזיל רכישה - החזר הון שנתי מהחיסכון תוך שנה פלוס.

3. ציוד חדש ויעיל למכבסה ולחדר גיהוץ שיביא לעלויות אחזקה ותחזוקה נמוכות ביותר.

מדוע הצעה זו נדחתה?

- נתונים לא מדויקים - 400 ק"ג כביסה ליממה שהובאו לישיבה המסכמת לגבי כמות הכביסה היומית. (לפי דוחות אנרגיה של "קיבוץ ירוק" וועדת תכנון חיצונית הממוצע היומי הוא 700 ק"ג). נתון זה חשוב כי הוא משפיע על צריכה הגז, ההתייעלות ועל גודל החיסכון.
- על המידע הלא מדויק הגשתי ערעור למזכירות ועל אף הערעור הוזמן הציוד. סוף סוף עלה הערעור לדיון במזכירות - הדיון התפוצץ ולא הגיעו לסיכום והחלטה. מחולל הקיטור הגיע והותקן.
- חששות מהנהלת המכבסה שהכביסה תצא צהובה, מתפוררת ועם ריח של פיח ועוד.. על מנת לבחון חששות ופחדים אלו, הוצע להביא ייבשן כביסה לחדש ניסיון שנוכל לבחון ולמדוד את הציוד החדש, את צריכת האנרגיה, את זמן העבודה, לבחון את הטענות שהנהלת המכבסה העלתה ולפי הממצאים לבצע החלטה לרכישה לאחר ניסיון. הייתה הסכמה, אך ברגע שהיה צריך להתקין את הייבשן לניסיון ההסכמה נהפכה להתנגדות מהנהלת המכבסה.

מה שמדהים,

ב- 2007 הותקן מחולל קיטור בחדר האוכל ובמטבח שלא ממצה את מלוא הפוטנציאל בהתייעלות ובחיסכון

וכל הסעיפים שמוזכרים במכבסה סעיפים א. ב. ג. מתאימים לו.

ב- 2008 יונס ציוד לחדש"א ולמטבח שרובו דומה לציוד שמוצע ע"י "קיבוץ ירוק" להתקין במכבסה, ציוד

שמביא את מלוא פוטנציאל התייעלות והחיסכון ושאר הבונוסים הכתובים למכבסה סעיפים 1.2.3 -

קרוב ל-80 אלף ש"ח בשנה חיסכון מהמחולל קיטור החדש.

מומחי אנרגיה קובעים שהשימוש בקיטור היא השיטה היקרה והבזבזנית ביותר! בעין חרוד החליטו על רכישת

מחולל קיטור למכבסה ולהביא עלינו הפסדים ובזבז בעלות של 200 אלף ש"ח בשנה.

- מדוע אנו מתנהלים באופן שכזה? מבצעים מהלכי רכישה בזמן שקיים ערעור מנומק במזכירות ותואם ההחלטות מזכירות לגבי ערעורים.

- מדוע בוחרים מערכת יקרה ובזבזנית?! זהו כסף שלנו שיכול להגיע לבונוס או לתקציב אז למה אתם מוותרים עליו...

- שקיפות ושיתוף זוהי דרכי, חברים וחברות. אני מביא מידע זה לעיונכם ולידיעתכם. למי שיש הצעות לפעולה, השמיעו קול, זה הכסף שלנו, שלי שלכם, זה מזהם את הסביבה שלנו, שלי שלכם.

שנה טובה ושבת שלום,

מיקי יונתי

אשרי הלב אשר הציל ליום עברה ואיך

בין המשתכנים בבית-הדר גם ראובן ריכנשטיין המכונה בפינו רובלה, בנו השני של שלמה ריכנשטיין, ממייסדי עין חרוד ותל יוסף, שהיו אז משק אחד, ששמורה לו הזכות להיקרא הסופר הראשון של תנועת העבודה ("ראשית").

התפוח רובלה, נפל קרוב אל העץ, וכשחוויות חיי מלאות את ראשו, והן רבות כחול על שפת הים, והן מחפשות מחבר, שמצבו של רובלה אינו מאפשר לו להחזיק עט ביד, ולהקליד במקלדת אחת כמה וכמה שאינו יכול. אז מה עושים? חבר לרובלה ושמו יונתן, והוא מציע שאבוא אליו מצויד בכלי כתיבה, ואשר אשמע מפיו – אכתוב.

אומנם צעיר אני בחודש אחד מחברי רובלה, שבא לעולם בטבת של תרפ"ה, ואני רק בשבט של אותה שנה, אך השוטטות בדרכים לא קלה לי, ולמה יש דואר?

הצופה על הגלבוץ מהשמים, ואפילו למתבונן במפה פיזית, חזיתו של ההר הפונה אל העמק כמוה כקשת, או אם תרצו, כבננה, אלא שילדי ההר, העינחרודים של אז, לא ראו אותו מחללית המצלמת מהשמים, ולא התעניינו איך נראה ההר באטלס המפות. ילדי ההר שקיפצו על סלעיו חשבו לתומם שההר הוא שלהם ונתנו לו שמות, ולמה אני כותב בלשון רבים? שההר המתעגל מתחילתו בקיבוץ יזרעאל ועד קצהו האחר הפונה אל בקעת הירדן, חרוץ בחריצים (ודיות), ובעיני הילדים בליטת ההר אשר בין ואדי לואדיראויה לשם משלה.

ואלה הם השמות: 'הר הילדים' שתחילתו בקיבוץ יזרעאל ונגמר במחצבה, מזרחה ממנו 'הר יונתן' לזכרו של יונתן בן-שאול לזכרו של המלך, ולאחריו 'הר הזקנים' (תשאלו את משה כרמי) ואחריו 'הר ברקן' על שם קבר השיח שבראשו. בפי הילדים, הר-שאול נקרא "הר הקללה", שם, שזכות היוצרים שלו שמורה לשמואל סבוראי (בערבית "ג'בל אל קלילה", מילה שצלילה קרוב למילה "קללה" וסבוראי ביקש לשמור את קיללת דוד – "אל טל ואל מטר").

באייר תרפ"ה, ביקרה רחל המשוררת בעין-חרוד (עדין "למטה"), והחלוצים הנלהבים, הצעירים ממנה (רחל ילידת תר"ן 1890), שלמה ריכנשטיין ושמואל סבוראי, הובילו לראשו של הר הקללה, שהיה קרח בימים ההם, להראותה את יפי העמק מלמעלה. מחלת השחפת כבר חוללה בה סימנים, אך הנערה-אישה בת ה-35 התעקשה וטיפסה על סלעי המגור, ומשעמדו רגליה על שיאו של ההר, והעמק למטה למטה לפניו, נשמתה המתפעלת עמדה לפרוץ, והוציאה מפיה קריאה אדירה:

"הידד הנעורים"

אז קרה הדבר שהשניים הכירוהו ולה היה זה כפלא פלאים. חמש בליטות ההר, בסדר מופתי, בזו אחר זו, השיבו לצעקתה: "הנעורים, הנעורי, הנעור----". שש שנים תמימות מאותו ביקור בעין חרוד בילתה רחל בבתי חולים עד שהשיבה נפשה ועל ההד שהשיב לה הר הגלבוץ לא ויתרה. מעל מיטתה חיברה את השיר "הד" שאין שני לו, ורשמה בתחתיתו "עין חרוד 1925".

זכור אזכור, מעברים
נצבו הרים כנד,
מראש פסקה בשיר ארעים,
אקרא: הידד הנעורים!
ועו הד

עברו שנים הועם הפז,
פסקות הפכו מישור.
אד הד הרים צלול ועז
אד הד הרים עתה כאז
זכור אזכור.

אשרי הלב אשר הציל
ליום עברה ואיד ---
ולו רק דמות, ולו רק צליל,
ולו רק צל-אורה קליל
ולו רק הד.

ואני אומר שרובלה, הזוכר את ההדים שהיה עונה לנו הגלבווע בימים רחוקים, אליו כיונה
רחל באומרה "אשרי הלב אשר הציל ---- ולו רק הד".

יונתן אדר

”העשור הראשון הגמוניה וריבוי” - תערוכה במשכן לאמנות

לכבוד שנת השישים למדינה התארגנו ששת המוזיאונים המרכזיים בארץ בפרויקט משותף שמטרתו הצגת האמנות הישראלית מראשית המדינה ועד היום בחלוקה לעשורים. במשכן לאמנות מוצגת מאז תחילת אוגוסט התערוכה המהווה את החלק הראשון בפרויקט מבחינה כרונולוגית: ”העשור הראשון: הגמוניה וריבוי”. אוצרי התערוכה, גליה וגדעון עפרת, מציעים בתערוכה מבט מורכב על הזרמים המרכזיים באמנות הישראלית בשנים 1948-1958.

העשור הראשון למדינה נפתח בהחלטת האומות המאוחדות על חלוקת הארץ, הכרזת המדינה, פלישת מדינות ערב ומלחמה שהיתה כבדת האבדות ביותר שידעה מדינת ישראל. העשור הראשון הוא תקופה של עלייה המונית - ניצולי שואה מאירופה ויהודים ממדינות ערב – ששילשה את האוכלוסייה היהודית בארץ; ימים של התמודדות עם מצוקה וקונפליקטים; עשור של ריכוזיות מדינית המעצבת זהות ”ישראלית” לאומית-קולקטיבית. מצד אחד, תיעולה הנחוש של המדינה לשלטון ריכוזי חסם באופן מגמות של אנרכיה - אך כפייתה של תמונת עתיד אחת, חברתית, כלכלית ופוליטית, דחקה לשוליים זרמים אלטרנטיביים, שהקנו לחברה גיוון ועומק. בשנים אלה עוצב זיכרון קולקטיבי ברוח ההתנערות הבן-גוריונית ממאפיינים יהודיים-גלותיים – ובכל זאת נמצאו ערוצים לביטוי בידיש, להצגת היצירה היהודית בגולה ולזכר השואה, ואלה חלחלו כזרמים תת-קרקעיים ביצירת התקופה.

בתערוכה מוצגות יצירות של אמני קבוצת ”אופקים חדשים” שדגלו בסגנון מופשט ושל אמני הריאליזם החברתי שמבטם נותר בגובה המציאות היומיומית – ברחוב, במעברה ובנמל. רישומים והדפסי לינולאום שנעשו במחנות העקורים בקפריסין ויצירות העושות שימוש במגוון של טכניקות וסגנונות בניסיון להתמודד עם השכול ועם השואה. התערוכה מייחדת מקום נרחב לתיאור היצירה האמנותית בקיבוצים. אמני הקיבוץ הארצי שחתרו באמנותם לדרך של הליכה ”עם העם” וביקשו לנסח אמנות ”מובנת”, שתיתן ביטוי לאדם ולסביבתו ולעומתם אמני הקיבוץ המאוחד שגיבשו תפיסת אמנות המחויבת לשפת האמנות, למדיום, לצבע ולהנחת המכחול, ולא לתוכן או למציאות חיצונית לה.

באגף היודאיקה מוצגות תפאורות חג שנוצרו לסדר פסח הקיבוצי. הסדר, שבאותה תקופה התמקד בשלושה מרכיבים – פסח, אביב וחירות - וניתן בו מקום גם לציון האובדן והזיכרון, וזאת עוד בטרם נקבע יום הזיכרון הממלכתי לשואה ולגבורה. חוויית החלל המוכר - שבחיי היומיום שימש כחדר אוכל וכמרחב למפגש חברתי, אסיפות קיבוץ, בחירות ומסיבות - שינתה את פניה וקיבלה מימד חדש-ישן בעבודת האמנים. אמני הדור הראשון לקיבוץ, שצמחו בעירות מזרח אירופה, פיתחו מאפיינים ייחודיים ביצירתם המרחבית לחדר האוכל. מאפיינים אלה לא הונחלו לדור הבא של אמני הקיבוץ, שהתחנכו בארץ. אמנים אלו חוו את ניגון השבת על שולחן הרב, נשאו בזיכרונם את תמונת בית הכנסת בעיירה, שהיה מצויר מן המסד ועד הטפחות בפסוקים,

תפרחות וחיות אגדיות, והפנימו באמנותם את עבודת בעלי המלאכה - סיתות באבן, גילוף בעץ, רקמה בברוקד ובוזהב, כתב ועבודת דפוס. הם חיו בכל מאודם את ספרות ההשכלה, שאותה רכשו על פי רוב כאוטודידקטים, וביצירתם לחג השתרגו דפוסי עבר בדפוסי הווה ונבנו נדבכים-נדבכים של תרבויות ממקורות שונים. עבודתם של אמנים אלה היתה טעונה בכמיהה ובחיוניות של אמני האוונגרד היהודי המזרח-אירופי, והניסיון לגשר על החלל שהותיר זכר החג בבית אבא ואמא ועל מועקת האובדן חלחל ביצירתם לסדר הפסח בקיבוץ.

מרחב היצירה לחג בקיבוץ של אותם הימים אינו ניתן להגדרה במונחים ממיינים של גבוה ונמוך או עממי, אמנות ואומנות, וגם המונח "קישוט" או "עיצוב" לא עושה עימו צדק. זהו מרחב שבין מרחבים, מרחב בין-תחומי, חילוני וגם דתי, אינטימי וגם ציבורי, חלל טוטלי שבו ציורים וטקסטים, פרחים ועמודי ירק משתלבים בדגשים אדריכליים.

התערוכה "העשור הראשון: הגמוניה וריבוי" נעשתה בשאיפה שהמפגש עם אמנות התקופה ייחווה כחוויה רעננה ואקטואלית, ושהצוהר הנפתח אל העבר יעמיד תמונה של מרקם חברתי-תרבותי טעון ומאתגר - לא כתיאור של החמצה, ולא כאידיאליזציה, אלא כמקור השראה משמעותי המעורר את הדמיון לאפשרות אחרת, להתבוננות בעבר מפרספקטיבה של עתיד.

התערוכה פתוחה עד סוף נובמבר. הציבור מוזמן!

המשכן פתוח בימי חול עד 16:30, בימי שישי וערבי חג עד 13:30, שבתות וחגים 10:00 – 16:30. ביום כיפור סגור.

היום לפני ...

ה פ ת ע ה

פעמיים ביום אני בודק את תיבת הדואר שלי.
אולי היום כתב לי מישהו. אולי הזמנה לבר-מצוה. אולי
צ'ק מדוד מליונר, אולי? ...
פעמיים ביום אני מתפלל לאותו המשהו שיוציא אותי
מבוץ חיי וינער מעלי את האבק המידבק
של השיגרה הקיבוצית.

פעמיים ביום אני מתקרב לתיבה, שולח מבט חודר
מבעד לסדק – כלום, פותח – כלום. בוחש בידי חזור
ובחוש בחללו של תא התקוות – כלום.
איני יכול לעזוב את המשק ליותר מיומיים בגלל געגועי
לתיבה. בלילה אני חולם על תיבה עמוסת מכתבים. אני
אוהב את סמל הדואר העברי ומעריץ את אשכנזי.

כך קרה שבאחד הבקרים של אמצע השבוע. התקרבת
לתיבה כדרכי מדי יום. אלא שכבר מרחוק הבחנתי
בדבר מה לבנבן מציץ מן הסדק. ליבי דילג על שתי
פעימות. התחלתי להתפלל במהירות ולהודות לקב"ה
ונשבעתי ללכת יום יום לבית-הכנסת.
פתחתי – שלוש פיסות נייר היו מונחות בשלווה צופנת
סוד בקרקעית התא.

אחזתי בהן ביד רועדת, ניגבתי את דמעות האושר
מעיני כדי שאיטיב לקרוא.
בראשונה היה כתוב:

חבר יקר עליך לעבוד בתורנות ערב בחד"א ביום שישי
מ-9-7.

בשניה היה כתוב:

חבר יקר עליך לעבוד בשיבוץ בחדר כלים, ביום שישי
מ-9-7.

בשלישית היה כתוב:

חבר יקר עליך לעבוד במטבח, ביום שישי עד שעה 9.
בזה אני מודיע לציבור הכותבים שאיני מקבל יותר
דואר.

21.5.1969

גידול פרחים ואספקתם

עובדי הנוי ועובדי המשתלה של
גינות הנוי נוהגים לחלק בכל יום
שישי פרחים למוסדות הילדים,
למועדון החברים ולחדר-האוכל
ללילות שבת. חוץ מזה מספקים
פרחים לאירועי שמחות של
חברים כגון בר-מצוה, תאריכי
ימי הולדת חשובים וכו'.
והנה יש חברים שהם קוטפים
פרחים לעצמם וכלל לא מעניין
אותם אם יהיו פרחים לילדים
ולמוסדות ציבוריים. חברים אלה
יודעים למי מיועדים פרחים
אלה ומתי קוטפים אותם, לכן הם
מקדימים את הקטיפה שלהם ליום
חמישי.

נוסף לזה דרושה יד אמונה
לקטיפה פרחים, כי קטיפה לא נכון
הורס את הצמחים טרם זמנם.
אין עובדי הנוי יודעים כיצד
להילחם במחבלים, במאמצייהם
לטובת הציבור, במיוחד כאשר
הם עושים מלאכתם בסתר, אולם
הם נאלצים למסור את שמותיהם
למזכירות ולקרוא אותם לביורר
על מעשיהם.

ז' בשבט תשכ"ו 28.1.1966

פרפראות מהימים ההם

19.8.31

נמשכת העבודה בתעשיית ריקועי מוזאיקה לשולחנות בחדר-האוכל. צבע הריקועים ירוק, הקצוות מעוגלים והשולחן מתקבל יפה ונוח.

2.12.34

נזיפה לבית-הספר. חברים התרעמו אמש על הברכה המסורתית: 'ברוך אתה אדוני...'. שברכו הילדים על גר חנוכה. לא היתה כל רשות לבית-הספר לעשות זאת על דעת עצמו. יש להביא דברים כאלה לבירור מוקדם באסיפה.

• ביום שישי יואר חדר האוכל ביחשמל רוטנברג.

22.2.35

עשרות חברים מתהלכים מגודלי שער ופרועים, משום שאין מי שיספר אותם. הצרה היא שאין שום מוסד במשק שידאג לכך. מה יהיה?

18.11.36

השבוע מוסרת קבוצת הבניין, בסיפוק מיוחד, את המקלחות החדשות לדיירי שכונת הצריפים. בתור-פיצוי לסבל בעבר מקבלים החברים מקלחת נוחה ויפה.

20.6.37

לרגל עונת הבציר גויסה עיי סידור-העבודה גם המגהצת(!!!) של המחסן. לפיכך לא יגהצו בגדים לעת-עתה.

17.1.37

מנהג חדש. בזמן האחרון צצו בכמה חדרים פרימוסים פרטיים. החברים מנעימים את חייהם בקפה. האם אינם מרגישים החברים הללו שהמנהג החדש הזה פוגע בהווי חיינו?

בקולנוע

כמו אשתקד נציג גם בחורף זה סרטי קולנוע בחדר האוכל: כל שבועיים סרט, בשני ערבים. ציבורנו גדל ולשם מניעת צפיפות יתירה החלטנו להסדיר את ההצגות. הוצאנו כ-900 כרטיסים קבועים בצבעים שונים וחילקנו אותם באופן כזה שבכל ערב יהיה מספר מבקרים שווה. לפני כל הצגה נודיע מה הם הצבעים שתורם להצגה זו. חבר הסדרנים ידאג כי בעלי כרטיסים מצבע אחר או אנשים שאין להם כרטיסים כלל לא ייכנסו לחדר האוכל. אורחי החברים והמשק יקבלו כרטיסים חד פעמיים. החברים מתבקשים להקל על הסדרנים, להשמע להוראותיהם, ולא לאבד את כרטיסיהם.

ועדת הקולנוע

23.12.1949

זעין-חרוז טוז מאוז

זאז

זעין-חרוז
טוז מאוז -
אין שפ כספ כעל:
עזרות עזרות,
רזונק לעלות? -
אמור רק 'עמוז'!
מעמיז הזחור,
נותן זק להחזיק זמאשכות -
וחסל.

רזונק אשכוז-
ענבים לאכוז? -
לא צריק זק לשאוז.
סור אז הכרק,
תחת זפן רצז
אתה יושב,
קוטף
ואוכז.

שפ הסנדלר לחייט
תופר נעלייט.
חייט לסנדלר
מעיל, מכנסייט
אכז
לנפח.

הגן
מביא ירקות מן הגן.
חלב - החולביט,
פת - הזרעית,
דזש - הכורין.

שפ
כולט
יחד יושבים לאכוז,
יחד יוצאים זמחוז.
זעין-חרוז
טוז מאוז.

תשס"ח באלול תשס"ח

87 לעין חרוד

07:00-08:00 ארוחת בוקר חגיגית בהד"ה"א

07:30-08:00 יציאה לטיולים (בארבעה מסלולים)

14:00-17:00 בילוי חופשי במעיין

17:00 פעילות במעיין חרוד :

סיורים בבית הנקין המחודש, סיפורי מקום,

"צלמייה" (סטודיו חלוצים), רחצה במעיין.

18:30 קבלת שבת וטקס חג

19:00 ארוחת ערב - "חגיגת בשרים על האש"

הסעות למעיין - משעה 16:45 ועד 18:15, כל 20 דקות.

הסעות חזרה למשק בסיום הארוע, מהשעה 20:00.